

ارزیابی نگرش دبیران در خصوص موانع مربوط یاد دهنده در روشهای نوین تدریس تربیت بدنی

خلیل سیاحی^۱، مژگان صالحی پور^۲

چکیده

یکی از فرآیندهای مهم در آموزش و پرورش فعالیت‌های یاددهی-یادگیری معلم و روش‌های تدریس اوست. در هر نظام آموزش و پرورش هدف تربیتی و آموزشی در نهایت بوسیله معلم تحقق می‌یابد. محتوی دروس، موضوع‌های علمی، الگوهای تربیتی و رفتاری همه و همه بوسیله معلم به دانش‌آموزان منتقل می‌شود. در فرآیند آموزش، یادگیری از طریق تدریس صورت می‌گیرد. این پژوهش باهدف تفاوت نگرش دبیران در خصوص موانع مربوط به یاد دهنده در روش‌های نوین تدریس تربیت بدنی انجام پذیرفت. بدین منظور تعداد ۵۲۲ نفر از دبیران زن و مرد شاغل در کل مدارس مقطع متوسطه اول استان خوزستان به‌عنوان جامعه آماری انتخاب گردید. پرسشنامه‌ای، مشتمل بر ۵۴ سؤال که به بررسی و شناسایی موانع مختلف موجود در اجرای روش‌های نوین تدریس تربیت بدنی پایه اول متوسطه از دیدگاه دبیران تربیت بدنی می‌پردازد. برای این منظور موانع موجود در اجرای روش‌های نوین تدریس را به چهار قسمت تقسیم کرده و برای هر قسمت سؤالات مربوط به خود نوشته شده است و در نهایت بر اساس مقیاس درجه‌بندی لیکرت تنظیم گردید. نتایج این پژوهش نشان داد که عدم به‌کارگیری روش‌های نوین تدریس در فرآیند آموزشی درس تربیت بدنی، عدم علاقه‌مندی دانش‌آموزان به کلاس درس تربیت بدنی، عدم استفاده از روش‌های علمی و کمبود فضای آموزشی از دلایل تفاوت در نگرش دبیران نسبت به این مسئله می‌باشد.

واژگان کلیدی: تربیت بدنی، پایه هفتم، یاد دهنده، دبیران